

have, at Publikums Fordringer skulle tilfredsstilles, og hvilken Plan vil man derfor have, der skal lægges til Grund for hele Sernbanestyrelsen? Vil man nemlig i saa Henseende tvivle en hel Del, saa kan man naturligvis ogsaa gjøre en hel Del Besparelser. Jeg kunde ønske, at man særlig vilde lægge sig paa Ginde, at vi ikke her for vort Vedkommende skulle være altså ivrige med at bevilge alle mulige Baneanlæg, naar de ere af den Art, at vi maa antage, at de økonomisk talt absolut vilde medføre Tab, og at vi heller ikke vilde være absolut villige til at forøge Antallet af Smaastationer, selv om der maatte komme Krav frem i saa Henseende, naar det ikke er øiensynligt, at de have den Betydning at vilde tilføre Sernbanen saa Meget, at Omkostningerne derved nogenlunde vilde kunne dækkes. Jeg hælder, som sagt, til den Mening, at vi økonomisk set ere komne for vidt, at man i alle Tilfælde paa flere af Strækningerne og rimeligvis, havde jeg nær sagt, paa dem alle uden nogen væsentlig Ulempe, kunde indskrænke Togenes Antal noget, og jeg ønsker ogsaa taget under alvorlig Overveielse, om man ikke ogsaa maatte paa enkelte af de Strækninger, som mindst betale sig, og som altsaa mest ligge til Siden, kunde indrette Driften i det Hele paa en noget simplere, men maatte heller ikke i alle Henseender for Publikum absolut saa behagelig Maade som hidtil, og derved dog i alt Væsentligt tilfredsstille de Krav fra Publikum, som bør tilfredsstilles, men dog frembringe et noget bedre økonomisk Resultat, end hidtil har været Tilfældet. — Med Hensyn til den sidste Del af Lovforslaget angaaende Fartplaner, Dage og forskjellige andre Ting, da skal jeg ikke videre inblade mig derpaa, end jeg altsaa har gjort i Anledning af de økonomiske Betragtninger, jeg har tilladt mig at anføre. Jeg skal paa dette Standpunkt af Sagen indskrænke mig til at henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (C. F. Larsen); hans Udtalelser i saa Henseende kan jeg i alt Væsentligt slutte mig til. Det forekommer mig, at det ærede Medlem udtalte sig om disse Sager baade paa en rolig og forstandig Maade og nævnte baade, hvad der i store Træk kan siges pro og contra med Hensyn til alt det, der her kan komme frem, saa at jeg, som sagt, kan og ogsaa vil indskrænke mig til at slutte mig til hans Udtalelser.

Dinesen: Jeg skal ikke opholde Thinget længe. Jeg har nærmest fundet mig foranlediget til at tage Ordet derved, at min

Stilling ved tidligere Seilighed til Spørgsmaalet om privat Sernbanedrift contra Statsdrift har været draget frem af Medlemmer her i Thinget. Jeg betragter det fremdeles som det Ideale, at alle saadanne store Foretagender drives af Private, men jeg tror, det vil være aldeles umuligt at føre det igjennem, og jeg vil anse det for at være spildt Uleilighed at drøfte Spørgsmaalet herom. Det har jo vist sig, at man for det Første her i Thinget ikke har villet den private Drift, men at man i sin Tid er gaaet bort fra den, hvor den fandt Sted, og er gaaet over til Statsdrift. Nu at komme tilbage igjen til den private Drift antager jeg ikke vil være muligt. Naar det altsaa stiller sig saaledes for mig, ser jeg ikke rettere end, at der i den foreliggende Sag vilde gjøres et stort Fremskridt ved at vedtage Loven, som den foreligger, og jeg støtter mig her nærmest til den Erfaring, jeg har vundet ved at være betroet som Statsrevisor at gennemgaa den Del af Statsregnskabet, som angaar Statsbanedriften her i Landet. Jeg har nemlig vundet den Overbevisning, at, saa længe der ikke er givet en Lov, hvortil et Budget paa Finantslovsforslaget kan støtte sig, et Budget, der bliver behandlet og vedtaget af Rigsdagen og iøvrigt behandlet som enhver anden Budgetsag, er Revisionens Arbejde temmelig betydningsløst og i det Væsentlige overslodigt. Jeg tror derfor, at alene Lovforslaget, som det foreligger, vilde danne et meget væsentligt Fremskridt. Nu skal jeg selvfølgelig ikke udtale den Formening, at man uden Kritik eller Overveielse skulde vedtage dette Lovforslag, dertilformener jeg, at den Indsigt, som snart en, snart en Anden kan medbringe til denne Sags Behandling, kan blive af væsentlig Betydning med Hensyn til den hensigtsmæssigste Maade, hvorpaa denne Sag tilsidst skal afgjøres. Men jeg kan ikke inblade meget stærkt at maatte udtale mig imod dem, der have villet karakterisere den foreliggende Lov som kun at være et Lovforslag om Lønnings- og Pensionsforhold ved Statsbanedriften, thi den forekommer mig at være meget mere. Jeg sponner ikke rettere, end at de, der have udtalt sig saaledes, have glemt at læse noget af det Allervigtigste, der knytter sig til dette Lovforslag, nemlig det Bilag, der er vedhæftet Anmærkningerne til Lovforslaget, som indeholder et temmelig Udførligt Overslag over Indtægter og Udgifter ved Statsbanedriften til Optagelse paa det aarlige Finantslovsforslag. Det er jo en Selvfølge, at naar Loven vedtages, følger deraf, at der paa Finantsloven optages et saadant Budget, hvortil Rammen her er forsøgt